

Stop met verstoppert

Er valt nog een wereld te winnen in de samenwerking tussen wetenschap en praktijk binnen het werkveld van werk en inkomen. Waar wetenschappelijke en praktijkkennis samenvallen, zou er geen beletsel mogen zijn om deze kennis toe te passen. Dat beletsel zit hem nu nog te vaak in het zich verschuilen op comfortabele verstoppertjes; achter de organisatie en achter de professional bijvoorbeeld. Dat geldt voor de uitvoerende, de manager, de bestuurder, maar ook voor de wetenschapper.

Cirkel

Stoppen met verstoppert betekent voor professionals dat ze nog meer een lerende houding aannemen. Dat ze gericht zijn op het vergroten van hun competenties en vaardigheden én nieuwsgierig zijn naar wetenschappelijke inzichten, die er voor zorgen dat ze hun vak beter kunnen uitoefenen. Dat ze graag met wetenschappers samen onderzoek willen doen, hun praktijkkennis delen en waar mogelijk wetenschappelijk onderbouwen.

Voor managers geldt dat ze zich committeren aan het belang van het ontwikkelen en het gebruiken van wetenschappelijke inzichten en daarvoor de juiste condities scheppen voor de professional. Ze ruimte bieden om te leren en te reflecteren, dat betekent: zorgen voor een behapbare caseload, een reële hoeveelheid productieve uren en faciliteiten. Het versterken van de professional en de kwaliteit van handelen staat bij deze managers voorop.

Bestuurders die zich niet verstoppert sturen niet louter op outcome, maar ook op output. Zij zijn niet gericht op resultaten alleen maar ook op kwaliteit, omdat zij weten dat de arbeidsmarkt complex is en er geen simpele antwoorden zijn.

Voor wetenschappers geldt dat ze zich verbinden met de praktijk en samen met de klantmanagers kennis ontwikkelen, waardoor wetenschappelijke onderbouwing en praktijk toepassing kunnen samenvallen. Ze voelen verantwoordelijkheid voor de implementatie van kennis, toetsen hun eigen modellen, spreken de taal van de praktijk en zijn in de eerste plaats gericht op maatschappelijke impact.

Om kennis goed te kunnen toepassen moeten de schakels in de kennisketen sluiten: behoefte aan kennis, kennis ontwikkeling, verspreiding en delen, ontvangen en toepassen van kennis, lerende organisaties. Samen én ieder voor zich er voor zorgen dat de cirkel sluit.

Taal

Gelukkig is er een positieve tendens gaande: de kennisontwikkeling en -toepassing intensiveert. Maar de vele interventies, wetenschappelijke inzichten, en *evidence based* praktijken maken het tegelijkertijd ook lastig een gemeenschappelijke taal te spreken. Denk alleen al aan de betekenissen van het woord instrument of het aantal functiebenamingen voor bijna hetzelfde soort werk. Misschien moeten we beginnen bij de basis. De praktijk voeden met leidende, door de praktijk gedragen en herkenbare gedragsprincipes met een wetenschappelijke basis. Zoals:

- gericht zijn op de behoeften, voorkeuren en/of belemmeringen van de cliënt;
- sturen op intrinsieke motivatiebronnen;
- versterken van vertrouwen in eigen kunnen (zelfeffectiviteit);
- gericht op het vergroten van de eigen regie;

Met een goed fundament kunnen professionals hun eigen vakmanschap onder de loep nemen, interventies die ze inzetten beoordelen en een gezamenlijke taal spreken. Dit zou zomaar betekenisvol voor het gehele sociale domein kunnen zijn. Immers, de leidende principes in het veld van werk en inkomen staan niet los van de leidende principes binnen het integrale sociale domein.

Eddy Karrenbelt, afdelingsmanager Werk, inkomen gemeente Amersfoort
Roland Blonk, hoogleraar Tilburg University / TNO

Wetenschappers die zich niet verstoppert spreken de taal van de praktijk.